

Kříž

Marika Gombitová

Niekedy túžiš zlomiť svoj kríž, zápalku na dva kúsky v dlani,
v hre bolo všetko, nevyšlo nič, nie je ti zrazu ľúto za ním.
Niekedy máš chuť zavolať tam, do veľkej požičovne krížov,
pošlite lepší než ten, čo mám, je ticho na tom čísle vyššom.

R: Svet patrí zlým, možno tým je krásny, krásny,
vyrovnaj sa s tým, keď pôjdeš spať, zhasni.

Niekedy chceš ho poslať už späť, choď kríž môj, si strašne ť
ažký,

na muších krídlach letieť, kde niet žiadnych zrád a zlacnene
j lásky.

Je stále ťažší, dávno to vieš, že patrí tebe, tvojmu menu,
s krížom, s tým nie je nijaká reč, nedá ti súhlas na výmenu.

Stále ťa núti všetko v sebe niest', aspoň máš svojho spoločníka,
tá jeho milosť volá sa trest a ticho v tvojom dychu dýcha.

Svet patrí zlým, možno tým je krásny, krásny,
vyrovnaj sa s tým, keď pôjdeš spať, zhasni.